

Fontána Soboty - 1. část

Prezentováno - 27. října 2016

V naší poslední přednášce jsme za krátkou dobu pokryli hodně území a zabývali se otázkou spiritualismu a tím, jak si musíme být těchto věcí vědomi na několika frontách. Ale teď chci „přeřadit na jinou rychlost“ a chceme přejít k otázce posvátnosti neděle.

A samozřejmě skutečným problémem je šabat neboli Sobota a význam šabatu a to, jak tyto různé pilíře ovlivňují problematiku šabatu: spiritualismus, trojice, dispenzační chápání zákona a smluv a padělek Božího charakteru; chceme vidět, jak to ovlivní naše chápání soboty a co pro nás Sobota znamená.

Více toho proberu v sobotu odpoledne. Podíváme se na téma Sobotní fontány. Pokud jste to neměli možnost přečíst, dnes se budeme zabývat aspekty tohoto, ale více v Sobotu. A pak samozřejmě bude následovat Živý chléb z nebe, význam moučné a tekuté obětiny a to, jak sobota souvisí s námi.

Jsou to věci, z nichž jsem velmi nadšený. A teď vás žádám, abyste se modlili, aby mi Bůh řekl, co mám říci, protože je toho tolik, co říct; a chci jen říci věci, které jsou zde pro všechny potřebné, a samozřejmě pro ty, kteří jsou online nebo to budou sledovat na YouTube.

Pojďme tedy znovu pokleknout a pomodlíme se:

Náš Otče v nebi, děkujeme ti, že před tebou můžeme znovu pokleknout. Žádám Tvého Ducha, aby řídil moje slova. A když se společně modlíme za světlo, za pravdu, abychom mohli **šabat vidět plněji**. A jak se říká v Raných spisech: Obdrželi jsme Ducha svatého, jakmile jsme hlásali **šabat plněji**. Duch svatý k nám přijde skrze správné pochopení soboty. A samozřejmě, Satan ze všech sil pracuje na tom, aby přivedl lid pod jeho klamy o posvátnosti neděle a aby na tento lid vynutil zákon o neděli, aby jim zabránil v daru Ducha svatého, který přichází v sobotu. Modlíme se, abys nás učil, když spolu budeme trávit tento čas ve jménu Ježíše. Amen.

No ještě než začnu tak vyřeším tohle, začínám se zahřívát. Tohleto. A děkuji zde mým „maminkám“ ☺, mám dobrou barvu košile? To obvykle následuje jako první...

Takže téma šabatu - Soboty. V knize Rané spisy (Early Writings) str. 34/35 Ellen Whiteová opět dostává vidění. A je vzata Ježíšem DO nebe. A Ježíš ji vezme skrze oponu do svatyně; a vezme ji do svatyně svatých a tam je jí ukázán Boží zákon. A v něm jsou čtyři přikázání. První čtyři přikázání Desatera zářila jasněji než těch posledních šest. A pak nad nimi nejjasněji svítí čtvrté přikázání.

Ona říká: V tématu soboty existuje slavné světlo! A výzva, kterou jsem měl jako mládežník, jako dítě - byl jsem vychován v Církvi adventistů sedmého dne; narodil jsem se v nemocnici adventistů sedmého dne; byl jsem vychován s pochopením soboty - sobota pro mě jako dítě byla NUDA! Nemohl jsem se dočkat, až slunce zapadne a já konečně vstoupím do svého prožívání. Všechny tyto věci, které jsem musel dělat; „tak to jsem byl pod učiteli a vychovateli do doby ustanovené Otcem“ kvůli tomu, abych začal chápat význam šabatu a jak je pro nás jako pro lid vzácný.

Je zajímavé, že v roce 1893, který se považuje za počátek padání pozdního deště, začíná A. T. Jones v Kázání 20, 1893, hovořit právě o šabatu. A on říká, že Boží přítomnost k nám přichází v sobotu ve VĚTŠÍ míře než kdykoli jindy během týdne; ale POUZE pro ty, kteří mají víru! A to je princip dodržování šabatu-

soboty.

Dodržování šabatu NENÍ nějaká AKCE, kterou VYKONÁVÁTE, abyste potěšili Boha; Dodržování šabatu je SKUTKEM VÍRY, že vy obdržíte dar Ducha svatého. To je ten obrovský rozdíl.

Když jsem vyrůstal, Sobota byla aktem věrnosti, který jsem učinil k Bohu, abych si zajistil Jeho přízeň. Nuže, ať už to bylo zamýšleno učít mě tomu v tomto konkrétním světle nebo nikoli, tak jsem to prostě chápal. Je to důkaz toho, že protože jsem ochoten postavit se proti papeži a všem jeho nedělním zákonům, Bůh mě poctí, protože jsem tvrdě stál za pravdou. A ano, musíme tvrdě stát za pravdou, ale moje chápání toho, jak to fungovalo, bylo úplně zmatené a to kvůli tomuto Pentagonu lží, ve kterém jsem fungoval.

A tak se dostáváme ke Genesis kapitole 2 a čteme, co říká Bůh; Genesis kapitola 2, verš 2 (BKR): „A dokonal Bůh dne sedmého dílo své, kteréž dělal; a odpočinul v den sedmý ode všeho díla svého, kteréž byl dělal. I požehnal Bůh dni sedmému a posvětil ho; nebo v něm odpočinul Bůh ode všeho díla svého, kteréž byl stvořil, aby učiněno bylo.“

Takže pro ty z nás, kteří máme porozumění o Otci a Synu, tak když se říká: A Bůh řekl, učiňme člověka podle našeho obrazu, víme, že nám to říká Duch proroctví - v Duchu proroctví, svazek 1, strana 24 a 25: *A Bůh řekl SVÉMU SYNOVI, učiňme MY, Ty a Já, stvořme člověka k našemu obrazu.* A tak Bůh stvořil všechny věci prostřednictvím Ježíše Krista, jak se říká v 1. kapitole Jana, 1. kapitole Židům, na mnoha mnoha místech, že Bůh tvořil všechny věci prostřednictvím Ježíše Krista.

Mohu-li to takto ilustrovat, že když Otec vidí všechny věci, které Jeho Syn učinil, které stvořil - máme-li porozumění pro Otce a Syna -, že když Otec mluví ke svému Synu a říká: „TOTO je můj milovaný Syn, v němž se mi velmi zalíbilo“, tak vy fungujete v konceptu požehnání, kde vám žehná nebeský Otec. A to se nijak neliší, jak to vidíme ve Stvoření.

A tak vidíme, v onen den, sedmého dne, kdy Otec spatří vše, co bylo učiněno, Otec říká: Synu, tohle je velmi dobré! TOTO je požehnání! To je požehnání Otce k Jeho Synu.

A vidíme v Exodu 31, verši 15; co přišlo v sobotu? Exodus 31:15 nám říká: Po šest dní se bude konat práce a sedmý den bude **nejsvětější sobota**,... Tahle dvě slova, tohle je „šabat šabaton“. Šabat je **ČAS**. Šabaton je **ONA ZKUŠENOST**, ten odpočinek, do kterého vstoupíte v tom konkrétním čase. ... svatá Hospodinu: Každý, kdo by dělal práci v sobotní den, jistě bude usmrcen.

Zajímavé prohlášení. K tomu se vrátíme, až se podíváme na bod číslo pět v Pentagonu lží. A pak to říká, verš 17: Bude věčným **znamením** ... Co znamená slovo *znamení*? Má řadu významů. Je to značka. Může to být jako obrazový znak, ale znamení je také ...; toto je stejné slovo, které se používá, když Mojžíš dělal znamení a zázraky v Egyptě. Takže když to pochopíme, šabat je ZÁZRAK mezi Mnou (Bohem) a dětmi Izraele navždy. Je to zázrak. Je to dar Boží milosti. Tohle je sobota - šabat.

A tak se říká:... neboť během šesti dní učinil Hospodin nebe a zemi, a sedmého dne odpočinul a byl co?... Osvěžen. Bůh byl obcerstven. Pokud toto slovo přečtete v hebrejštině, znamená to, že na vás bude dýchnuto, bude na vás dýchnuto, foukat nebo fouknuto na někoho.

Vidíme tedy obrázek? Když pochopíme, když správně rozumíme vztahu Otce a Syna, totiž že když Otec vidí vše, co jeho Syn udělal, On na svého Syna dýchne. To je můj Syn! Podívej se na úžasné věci, které

jsi udělal. A jak Ježíš přebývá na hrudi Otce, ten na něj vdechne svého Ducha. A tento obrázek vidíme opakovat se při Večeři Páně, která se konala, když apoštol Jan spočíval na Ježíšově hrudi. To je ODPOČINEK! O této zkušenosti mluvíme.

A tak Ježíš odpočívá v lůně (NA HRUDI) svého Otce. Ví, že Jeho Otec je s Ním velmi spokojený. A v této zkušenosti jen odpočívá. TOTO je šabat. Je pro nás vymodelován v Otcí a Synu.

Vidíme tedy, že ve 4. kapitole Židům vidíme tuto zkušenost o šabatu a evangelium ...; Nestydím se za Kristovo evangelium, protože je to Boží moc ke spasení. Židům 4. kapitola, 1. verš: [PetruNZ] Bojme se tedy, aby se někomu z vás nepříhodilo, že se tam nedostal, třebaže příslibení o tom, že je možno vejít na ono místo odpočinku, trvá dále.. Ta radostná zvěst platí přece stejně nám jako **jim**. ... Kdo jsou ti „jim“ (oni)? Děti Izraele. Evangelium bylo kázáno nám i jim. Izraelitům tedy bylo kázáno EVANGELIUM, nejen *zaslíbení* evangelia, ale to EVANGELIUM jim bylo kázáno.

A pokračuje to: ... Jenomže jim nic nepomohlo, že to slyšeli; pouze to vyslechli, ale scházela jim přítom víra. Jen my, kteří jsme přijali víru, vejdem na to místo, kde si možno odpočinout. Je to ve shodě s jeho varováním: Tak jsem ve svém hněvu přísahal: Nikdy nevejdou na moje místo, kde by si mohli odpočinout. Je to ono odpočinutí po stvoření světa, když (Bůh) svoje dílo skončil.... Kdy? Od založení světa.

Dílo, ten odpočinek, který měl být nabídnut lidstvu, byl dokončen od založení světa. Proč? Protože Ježíš sedmého dne odpočíval na hrudi (v lůně) svého Otce! A každý sedmý den je připomínkou na Otcovo požehnání k Jeho Synu a pro všechny, kteří jsou V Jeho Synu. My jsme akceptováni (přijímáni) „V Milovaném“.

A tak každý sobotní den můžeme vstoupit „do lůna Krista“, který přebývá „v lůně Otce“. A ten odpočinek, který Kristus MÁ s Otcem, můžeme zažít my, abychom už nebyli závislí na našich VLASTNÍCH skutcích a schopnostech nebo ať to je cokoli, abychom mohli vejít do odpočinku s Bohem. My jednoduše vstupujeme do Krista a V Kristu vstupujeme do lůna Otce; a v sobotu slyšíme slova Otce, která k nám mluví: Ty jsi moje milované dítě, ve kterém jsem našel zalíbení.

Tohle je něco, po čem Satan příliš netouží, totiž aby to Boží lid pochopil a vstoupil do odpočinku.

Dlouho jsme vyučovali, že se musíme modlit za dar Ducha svatého. „Potřebuji se modlit za Ducha svatého“. A my to děláme; ale my se modlíme za dar Ducha svatého v porozumění, že to (Duch) ještě nepřišlo v celé své plnosti. Pokud však rozumíme šabatu, sobota je tím darem Ducha svatého!

Stále přemýšlíme, proč nás od roku 1888 Bůh opustil již více než 120 let. A my se modlíme za Ducha svatého; chceme porozumět Duchu svatému; ale Bůh nám ho vylévá každou sobotu. Ale pokud k Bohu přicházíme jako: No, myslím, že to musím udělat, protože je to v Desateru přikázání, a tohle je to, co musím udělat, abych byl spasen, potom musíme dodržovat sobotu; ale my nemáme tohle porozumění o vejítí do Jeho odpočinku.

Pokud tedy máte falešné pochopení vztahu Otce a Syna - a dnes večer se na to podíváme v prezentaci; o zalíbení Syna Božího a o tom, jak Kristus přebývá v lůně Otcově; pokud nemáte toto porozumění, nebudete rozumět šabatu-Sobotě.

Chápete? Protože v chápání učení o Trojici, konkrétně v té adventistické Trojici: „V Kristu byl život

původní, nevypůjčený a neodvozený od nikoho!"; Kristus má život v Sobě; On nepotřebuje odpočívat v lůně Otce, protože od Otce nic nepřijal, kromě Otcova zbožňování (obdivu), toho Otcova „Wow , jsi jako já; Mám tě rád; Můžeme spolupracovat, protože jsi opravdu mocný; Jsi opravdu inteligentní; Mám tě rád.“ A Syn říká: „Jo, taky se mi líbíš; Jsi dost mocný a pořádně inteligentní.“

To je to, čemu říkáme láska EROS. Je to zákon přitažlivosti. „Přitahuje mě to k Tobě, protože jsi mocný, protože jsi inteligentní,“ a všechny tyto druhy věcí. Ale toto není Bůh, který je zjeven v Písmu: tohle není jednorozený (zplozený) Syn, který dostal vše od Otce, který důvěřuje v Otce.

Čtete tedy a já už se trochu zabývám dalším tématem, ale Jan 5:26: Jako má Otec v sobě samém původní, nevypůjčený, neodvozený život, tak jej dal SYNOVI, aby i On měl v sobě původní, nevypůjčený, neodvozený život. Toto je naše chápání soboty resp šabaty.

Chci vám nyní vyprávět, jak jsem dospěl k tomuto porozumění. A myslím si, že je to dobré místo, pokud začneme u Patriarchů and Proroků, strana 84, odstavec 3. Uvidíme...; vlastně, než vám to přečtu, chci vám přečíst toto prohlášení. Mám to tady nahoře. Je to Svědectví pro církev 2. svazek strana 704. Onehdá jsem na to narazil a ten citát zvýrazňuje vše, co jsem doposud pochopil v tématu Šabaty:

V duchu jsem viděla, jak celá nebesa hledí a pozorují ty, kteří uznávají požadavky k čtvrtému přikázání a zachování soboty. Andělé pozorovali jejich zájem o úctu v tomto Božím příkazu. Ti, kteří ve svých srdcích posvěcovali Pána Boha **striktně zbožnou myslí**,... Když slyším slovo striktní, moje mysl začne uvažovat o skřípání zubů a velmi tvrdé práci; ale to není to, co to znamená. Striktní oddaný duchovní stav ...; když dva mladí milenci jdou do restaurace a mluví navzájem mezi sebou, oni mají přísně oddanou mysl, když si hledí do očí a užívají si společnost toho druhého. To myslíme pod striktně oddanou myslí; ne jako ten mladý muž, který tam sedí a dívá se na svůj Facebook, zatímco jeho milovaná je tam a říká: „Och, nejsi tu snad, abys mluvil se mnou..?“ jak se to dnes děje.

16:52 A tak se říká: ... rozhodnou zbožnou myslí, a ti, kteří usilovali využít tyto svaté hodiny zachováním podle svých nejlepších schopností, nazývají sobotu rozkoší, těm andělé žehnali SVĚTLEM, ZDRAVÍM a dostali ZVLÁŠTNÍ SÍLU. Chcete zdravotní reformu? Zachovávejte Šabat se striktně oddanou myslí! Říká se tam, že andělé k vám přijdou a poskytnou vám ZDRAVÍ a také SVĚTLO, abyste porozuměli Písmu, a SÍLU.

Ale to pokračuje: Avšak na druhé straně se andělé odvraceli od těch, kteří nedovedli ocenit svatost Božího posvěceného dne. Odnímají od nich světlo a sílu. Viděla jsem je zamračené, zoufalé a často smutné. Pociťovali nedostatek Božího Ducha.

Hmm, mohlo by tohle souviset s těmi moudrými a pošetilými pannami? Nedostatek Ducha, nedostatek oleje, který by měl být jejich? Mohlo by Půlnoční volání souviset s otázkou Šabaty? Rozdíl mezi moudrými a pošetilými pannami je v tom, že moudré pochopili, že sobota JE darem Ducha svatého, a dokázali pomocí svých lamp načerpat olej do nádobek. Tohle ještě trochu víc prozkoumáme.

Jen jsem vám to chtěl přečíst. O tomhle tu mluvíme. Proto je pro Satana tak důležitá posvátnost neděle, protože on si nepřeje, aby k vám přicházeli dobří andělé a poskytovali vám světlo, sílu a zdraví; to je pro něj opravdu bolest. A tak musí přimět lidi, aby se odklonili ode dne, kdy Ježíš přebývá v lůně Otce, který vylévá své požehnání na svého Syna a aby toto požehnání obdrželi všichni, kdo jsou v Jeho Synu. Nepřítel musí změnit KALENDÁŘ. A proto pomýšlí na to, že změní časy a zákon, abyste nedostali dar Ducha svatého a nebyli zapečetěni Duchem Božím.

Další bod k této konkrétní otázce. Co je ta Boží pečeť? Někteří lidé říkají: Efezským 1:13. Je to Duch svatý! To je ta Boží pečeť. Samozřejmě je to pečeť Boží! KDY k nám ale Duch svatý přichází? V sobotu, v ustanovené časy, v časech rozvážení. Duch svatý nás tedy zapečeťuje PO CELOU Sobotu. Proto je tohle tak slavné světlo, tak slavná pravda.

A také se podíváme na to, proč dispensační porozumění smluv a zákona také pozměnilo tuto problematiku Božích setkávání (schůzek). Protože, jak učil Kalvín a další, když Ježíš zemřel na kříži na Golgotě, Duch Svatý byl k dispozici CELOU dobu a kdykoli. A předtím ještě SVATÝ Duch nebyl. Ve Starém zákoně jste měli smůlu! Jste ve špatném zákoně, takže Ducha svatého nedostanete. Jakmile však přichází kříž, jste v období, jste v dispensaci milosti a Duch svatý už je k dispozici CELÝ čas, kdykoli. Jediný důvod, proč Jan Kalvín zachovával neděli, byl ten, že to bylo pohodlné; protože už měli tento den ustanovený. Pro něj nezáleželo na tom, který den to byl. Ale neděli si nechali, protože to je den, kdy už všichni brali volno a to kvůli Římu. Ale Kalvín samo sebou nevěřil v posvátnost neděle, protože každý den byl svatý, protože Duch svatý byl neustále k dispozici. Když máte tento druh myšlení a porozumění, je sobota irelevantní; Sabat nemá vůbec žádný význam, protože Ježíš ve vás přebývá neustále, kdykoli a není potřeba zvláštních časů.

No teda já chci, aby ve mně Ježíš vždy celý čas přebýval. Ale když Kristus přichází zejména proto, aby se mnou trávil čas a přiblížil se ke mně, chci tam být; jako to máte u manželského páru. Jsou chvíle, kdy jste si společně bližší, kvůli určitým událostem a činnostem, než jindy. Někdy musíte pracovat; jindy musíte dělat nějaké věci. Ano, máte se rádi, ale ve své mysli nejste tak striktně oddaní. Stejně je to se šabatem; je to stejný princip.

Pojďme k tomuto prohlášení v knize Patriarchové a Proroci, strana 84.3. Chceme mluvit o Enochovi. Proč chceme mluvit o Enochovi? Protože Enoch byl přenesen do nebe, aniž by viděl smrt. Jakou důležitost to má pro nás? No, pro ty z nás, kteří se modlí, abychom byli součástí oněch 144000, budeme přeneseni ze Země, aniž bychom viděli smrt. Měli bychom tedy studovat život Enocha, abychom pochopili, co ho přivedlo do vztahu s Bohem, že by měl být schopen jít přímo do nebe, aniž by zakusil smrt.

O Enochovi je psáno, že žil šedesát pět let, když zplodil syna. Pak chodil s Bohem tři sta let. V oněch prvních letech Enoch Boha miloval a bál se ho a zachovával jeho přikázání. Byl jedním ze zbožných, jedním z opatrovníků pravé víry, předků zaslíbeného semene. Z úst Adamových poznal chmurnou historii hříšného pádu a zaslíbení spásy jako projev Boží milosti. Věřil v příchod Vykupitelův. Po narození svého prvního syna dosáhl však Enoch vyššího poznání; dospěl k užšímu spojení s Bohem. Plněji poznal své vlastní povinnosti a svou odpovědnost jako syn Boží. A když poznal lásku dítěte k otci, jeho naprostou důvěru v jeho ochranu a když pocítil hluboké horoucí hnutí svého vlastního srdce pro svého prvorozeného syna, získal vzácné poučení o podivuhodné lásce Boží, který svého Syna obětoval lidem, a o důvěře, kterou děti Boží mohou mít ve svého nebeského Otce.

Sledovali jste pořadí? Že když měl Enoch syna, všechno se změnilo. Když začal vidět toto dítě a touhu po lásce, kterou k tomuto dítěti cítil, a kolik chtěl pro svého syna ...; když začal zažívat tyto emoce a tyto pocity, Duch Boží k němu promluvil a řekl: Začínáš už chápat, jak se cítím ke svému Synu a jak jsem byl ochoten vydat Ho, aby za tebe zemřel? Enoch začal rozumět Kříži mnohem hlouběji, než tomu bylo dříve.

Je zajímavé, že Bible neříká jen: Můj synu, dej mi hlavu. Říká: Můj synu, dej mi své srdce ..., zasahuje do

emocí, do centra ...; nejen emoce, my musíme mít rozumnou víru. Musíme však dát Bohu své srdce, a to vidíme v životě Enocha, že to, co ho vedlo k hlubší zkušenosti s Bohem, bylo skrze vztah, jenž měl se svým vlastním synem.

V knize Cesta ke Kristu (Steps to Christ), strana 10 se píše: „Bůh se snaží zjevit se nám v divech přírody a také v nejhlubších a nejněžnějších lidských vztazích, jaké může lidské srdce poznat.“ Je to tedy prostřednictvím našich rodinných vztahů. Satan tedy samozřejmě velmi tvrdě pracuje na zničení rodinných vztahů; protože toto je nejmocnější mechanismus, ve kterém můžeme porozumět evangeliu, ve kterém můžeme porozumět ceně, kterou Bůh zaplatil za to, že nám dal svého jednorozeného Syna.

Když jsou rodiny roztrhané, když děti jednájí v takové formě vzpoury a rodiče se stávají agresivními a dominantními a děti a rodiče na sebe neustále křičí, tento pocit nezískáte. Nebudete mít tento myšlenkový proces ve své mysli, protože v ní dominují jiné pocity, jiné myšlenky, frustrace a všechny tyto druhy věcí.

Je také zajímavé, že kdo byl přenesen do nebe, aniž by viděl smrt? Eliáš. A on měl zvláštní poselství, jak se říká ve 4. kapitole Malachiáše, ve verších 5 a 6. A v této zprávě vidíme paralelu se zkušeností Enocha. [Bible21] Malachiáš 3:23 „Hle, ještě než přijde ten veliký a hrozný Hospodinův den, pošlu k vám proroka Eliáše, aby obrátil srdce otců k synům“... Proč? Aby mohli pochopit kříž. V tomto obrácení srdce otce k dítěti, ve své touze po synovi / dceři on začíná chápat a chápat: Toto je můj milovaný Syn, v němž jsem našel zalíbení; a nebeský Otec byl ochoten dát Syna, aby za nás zemřel. A když pochopíme velikost ceny za naši spásu, tato dobrota Boží nás vede k pokání; že vidíme, že proti Němu hřešíme a že svému Otci v nebi ubližujeme. A my se obracíme v pokání, když pochopíme velikost a závažnost tohoto daru nebeského Otce.

A pak to pokračuje: „aby obrátil srdce synů k otcům, abych až přijdu, neranil zemi prokletím.“ Což znamená, že v tom požehnání Otce k jeho dětem nějaké požehnání existuje. A pokud lidé na toto požehnání neodpovídají, pak Země obdrží prokletí. Ono přijde automaticky. A mnozí z nás tuto „kletbu“ (prokletí) zažili ve svém rodinném prostředí, kde nám rodiče řekli: „Nic z tebe nikdy nebude!“ To je kletba. „Nejsi dobrý k ničemu. Vždy budeš mít potíže. Vždy budeš dělat chyby. Ve svém životě neuděláš nic dobrého.“ To je prokletí; a mnoho mnoha lidí tuto kletbu zažilo. Ale Bůh chce přinést poselství, které tohle obrátí či napraví.

Ve své vlastní zkušenosti z roku 2001 jsem přemýšlel o - *a vím, že někteří z vás tento příběh znají, ale velmi rád vyprávím tento příběh* - přemýšlel jsem o narození mého syna. A bylo to v den sobotní, kdy jsem o tomhle přemýšlel. Jen náhoda, hm? To těžko. A když jsem přemýšlel o narození svého syna, připomínal jsem si ty události.

Pamatuji si, když jsme uháněli do nemocnice. Kontrakce mé ženy byly docela pravidelné a přišli jsme do porodnice. A sestra se podívala na mou ženu a řekla: „Vy jste příliš šťastná. Jděte pryč a vraťte se později.“ Tohle pro nás byla celkem novinka, takže jsme si mysleli, že je to v pořádku. Šli jsme se trochu projít a o hodinu později jsme se vrátili; a moje žena už nebyla šťastná. Takže: „už jste v pořádku, pojďte dál.“ A tak jsme zahájili proces porodu našeho prvorozeného syna, který trval 11 hodin.

Na konci tohoto procesu mi moje žena podala mého syna; a držel jsem ho v náručí. A byl to jen neuvěřitelný okamžik, kdy moje oči byly upřeny na jeho oči. Říkám tomu věčný okamžik. Toto je MŮJ syn, kterého mi dala MOJE manželka. A byl to prostě tak krásný zážitek. Když jsem vzal svého syna, byl

jsem tak šťastný; moje žena byla tak šťastná, bylo to jako by veškerá její práce a veškerý boj právě zmizely, když mi ho podala, a já si převzal svého syna; a byl jsem velmi šťastný a vděčný.

A často k tomuto připojuji komentář. Máme takovou fotografii, když se nám narodilo dítě, narodil se nám Michael, první syn; a moje žena září a já jsem takový: Unavený, skleslý výraz. Necítil jsem se vůbec dobře; a tak já říkám ženám: Dámy, porodit našeho syna, to pro mě byla velmi těžká zkušenost! Smích. Ony říkají: Jo, my s tebou soucítíme. Smích. Ale pak, když vstoupíte do té vztahové dimenze, a v tak velké bolesti tam vidím tu, kterou miluji víc než kteréhokoli jiného člověka na Zemi, je to agónie. Je to utrpení sledovat, a nemůžu s tím nic dělat, kromě toho, že jí řeknu, aby dýchala, a že to zvládneme. A tak to bylo těžké. A jo, oba jsme plakali; protože to bylo jako, Och, páni! Ale když to skončilo, měli jsme našeho syna a byli jsme velmi šťastní.

Když jsem šel o čtyři roky později a připomnělo mi, že držím svého syna, napadla mě myšlenka. Pamatuješ si, za co jsi se modlil? Co jsi se modlil, když jsi držel svého syna? Řekl jsem: Nechci, aby něco přišlo mezi mnou a mým synem, a jen chci, aby mě znal. Chci jen, aby věděl, kdo jsem a za čím si stojím, a mezi námi nebude nic.

30:58 A právě v tu chvíli v mysli uslyším slova: Tak se k tobě cítím já (Bůh)! Bylo to jako, tím mě dostal! Bylo to jako, může to být pravda? Mnohokrát jsem kázal evangelium. Mluvil jsem o lásce k Otci, ale když jsem si vzpomněl na narození svého syna a na pocit, který jsem cítil ke svému synovi a na velkou touhu, kterou jsem nad ním měl, Bůh tuto situaci vzal a kázal mi evangelium a on řekl: Ty jsi můj milovaný syn, ve kterém jsem našel zalíbení. Nechci, aby něco přišlo mezi tebou a mnou; a chci jen, abys mě ZNAL, Adriane.

A v tu chvíli se ve mně tyto věci začaly vyplavovat. Celé mé tělo povstalo a řeklo: NE! Nemůžeš! Není možné, abys mě miloval Bože! Jsem špinavý hříšník. Znáš mé hříchy a mé nepravosti a věci, které jsem udělal proti tobě; a není správné, aby mi někdo Svatý a jako Ty, nabízel něco takového. Moje nepravost je větší, než lze odpustit, slova Kainova! To se uvnitř mně začalo objevovat a já jsem začal bojovat; a byl jsem šokován! Proč to vychází na povrch? To je krásné, co mi Bůh nabídl. Je to DOBROTA Boží, která vás vede k pokání. Spousta lidí mi řekla, jaký jsem špinavý, podlý, škaredý hříšník. To nic nemění, protože jsem to už dávno věděl. V mém srdci to nepřineslo změnu. Ale když mi Bůh řekl, že mě MILUJE a že nechce, aby něco přišlo mezi mnou a Ním, prostě mě to úplně zasáhlo. Opravdu mi to Bůh nabízí? Musel jsem se vyrovnat s tím, co milost ve skutečnosti znamená. Pro mě to byla nabídka milosti.

„VÍM, co jsi Adriane, ale stále ti nabízím tento vztah se Mnou. Nechci, aby něco přišlo mezi tebou a mnou; a jen chci, abys mě ZNAL.“

32:59 A tak jsem zápasil s Bohem a cítil jsem se jako Petr. A Petr objal rukama Ježíšovy nohy a řekl: Odejdi ode mě, protože jsem zlý člověk. A asi po 15 nebo 20 minutách zápasu - a přesně vím, kde jsem byl, když jsem měl tento zápas; Víím přesně, kde jsem byl - a zastavil jsem se. A znovu jsem uslyšel ten hlas: Chystáš se odmítnout moji nabídku? A to bylo jako FACKA! Jako, NE! Přijmu to! Přijmu to, co mi říkáš. Rozhodl jsem se věřit, že to mi říkáš; že jsem Tvé dítě; ne kvůli nějaké dobré věci, kterou jsem udělal; nic, co jsem udělal, abych upoutal tvoji pozornost nebo si zasloužil něco dobrého od tebe. VĚŘÍM! A věřím, že právě v tu chvíli se mi splnila slova Abrahama: A Adrian uvěřil Bohu a bylo mu to počítáno za spravedlnost.

Tehdy se můj život úplně změnil! Celá moje služba od té chvíle, všechno, co jsem napsal, všechno, co

jsem řekl, je založeno na tom okamžiku, na tom zážitku, který jsem měl s Bohem. Jak Enoch chodil s Bohem, měl jsem tamtu zkušenost. A je to skrze svého syna, že jsem našel věčný život. Řekl jsem to svému synovi: „Díky tobě jsem našel věčný život. Bůh se ke mně dostal skrze tebe. A proto tak moc miluji svého syna „.... Kanou mi slzy, jen mě prosím omluvte...

Toto je Bůh, kterému sloužíme! A to jsem zažil ve svém vztahu a nikdy jsem se neohlédl. Neuvědomil jsem si však, že v tu chvíli budu postaven do kolizního kurzu se vším, s čím jsem vyrostl. S mojí církví, s mojí kariérou, všechno se dostane na kolej, kvůli této pravdě, která ke mně přišla: Ty jsi můj milovaný syn, ve kterém se mi zalíbilo.

Každý gram vášně, každá toužící zkušenost se zrodila z této zkušenosti, která se mi stala někdy mezi koncem roku 2000 a 2001. Což pro ty, kteří počítají, je sedmý rok. Není to tak zajímavé, že ke mně Bůh promluví v sedmém roce, v sobotu sedmého dne. Náhoda? Tomu nevěřím.

Čili toto je zkušenost, kterou nacházíme v sobotě. To mi Bůh nabídl o šabat. Bůh řekl: Pojď do lůna mého Syna a věř mi, že tě miluji; ne kvůli tvým dobrým skutkům; ne kvůli žádné z těchto věcí, ale jednoduše proto, že tě miluji! A teď jsem musel přijmout Spravedlnost vírou prostřednictvím této konkrétní zkušenosti. A ne kvůli všem těm zdravotním reformám, ne všem ostatním věcem, které jsem udělal, ty by si nezasloužily ani jeden gram!

Duch proroctví (FW 24) říká, že „kdybyste shromáždili všechno, co je v člověku dobré, svaté, vznešené a milé, a potom to předložili andělům jako svůj podíl na spasení lidské duše nebo jako zásluhu, váš návrh by byl zavržen jako ZRADA! Pouze MILOSTÍ jsme zachráněni, ne ze skutků, aby se nikdo nemohl chlubit.

To je to, co mě nastavilo na kolizní kurz. Krátce po tomto období jsem otevřel své srdce myšlence, že Ježíš byl skutečně Boží Syn. Právě díky této zkušenosti jsem začal přemýšlet, páni, protože mě to do toho vtáhlo. A tak jsem byl vtažen do Matouše kapitoly 3:17: Toto je můj milovaný Syn, kterého jsem si oblíbil. A jak se říká v Touze věků (Desire of Ages), strany 113 a 116. Slovo, které bylo řečeno Kristu, je mluveno ke každému z nás: „Ty jsi moje milované dítě, ve kterém jsem našel zalíbení“.

Této zkušenosti jsem se chopil, ale stále jsem nedokázal vyřešit své porozumění v otázce učení Trojice. Nemohl jsem vyřešit, jak si může být rovný a být Synem. A to řešení nakonec vyšlo v knize Návrat Eliáše, která řešila tuto otázku být spolurovný a zároveň být Synem. Možná to byl jen teologický problém, se kterým jsem musel zápasit ve své vlastní hlavě kvůli svému teologickému vzdělání, ale byl to problém, který jsem měl; jak Kristus může být spolu-rovný a zároveň být Synem?

Čili pro mne, abych pochopil Šabat, musel jsem prolomit klam a lež učení Trojice. Trojice mi stála v cestě, abych pochopil pravdivost toho, o čem je sobotní zkušenost ve skutečnosti; protože nemůžete zachovávat šabat, pokud nevěříte V Božího Syna. Podle **mých** zkušeností to není možné. Můžete být zmatení a jak jsem se zmínil v knize Můj milovaný, že jsem věřil JAK v učení o Trojici TAK jsem věřil v aspekty Božího Syna - Syna a Otce; byl jsem však zmatený, dokud za mnou nepřišel Eliáš a neřekl: Jak dlouho budeš poskakovat mezi dvěma názory? Je-li HOSPODIN Bohem, pak Jemu služ; je-li Bůh skutečně Otcem svého jednorozeného (zplozeného) Syna, SLUŽ Jemu. Ale pokud Trojice je Bůh, pak služ Jemu. Vyber si dnes. A to je zpráva, která ke mně přišla. Eliáš přišel, a to byl Eliášův návrat do mé zkušenosti.

38:43 Satan samozřejmě nechce, abychom vstoupili do tohoto ODPOČINKU, do této zkušenosti lásky

našeho Otce; a chce, abychom přišli do neděle, kde můžeme oslavovat ve svých dílech a ve věcech, které sami děláme.

Tak doufám, že jsem vám předal toto chápání toho, jak Trojice ovlivňuje neděli a spiritualismus; spiritualismus, který mění pojmy otec a syn tak, aby neznamenal Otec a Syn; jak tyto dvě věci ovlivňují vaše chápání soboty. Je velmi, velmi důležité to pochopit.

Je tu několik dalších věcí, o kterých jsem si myslel, že se s nimi podělím, ale myslím si, že si je kvůli Šabatě v souvislosti s mluvením o těchto věcech schovám na později; protože nastane sobota a v tu konkrétní dobu bude přicházet více světla a pravdy. Chtěl bych vás však povzbudit myšlenkou, že je to sedmý den - sobotní den, kdy Kristus, který spočívá v lůně svého Otce, zažívá to, jak na něj Otec dýchne, v sedmý den - sobotu. Až nastane šabat, povzbuzuji vás, abyste o těchto věcech přemýšleli; otevřeli svá srdce. Až v pátek večer zapadne slunce, otevřte svá srdce; věřte, že vám byla dána větší míra Ducha svatého.

Musím se teda podělit o jednu věc, a to, že Bible nám **přesně** říká, kolik Ducha svatého nám je dáno v sobotu v porovnání se zbytkem dnů v týdnu. Je to přesně dvojnásobek, protože to se ukázalo při obětování. Oběť pokrmu, to množství mouky a oleje, které je dáno v sobotu, je přesně dvojnásobné oproti množství, které je dáno pro ranní / večerní oběti během dnů v týdnu. Není tedy záhadou, o kolik více Ducha. Je to dvojnásobek částky, kterou zažíváte v tom konkrétním čase.

40:50 A samozřejmě pro ty, kteří studují, když se podíváte na brožuru „Živý chléb z nebe“, uvidíte, že tím to nekončí. Bude to ještě lepší a lepší a lepší, dokud „nepoplavete v proudu“. Úžasné na té fontáně Soboty je to, že vám sahá po kotník a pak až po kolena, a v době kdy se vám dostane až do pasu, vy už nemáte kontrolu nad tím, kam jdete; jdete tam, kam vás vezme Duch. A když vám to přejde přes hlavu, Bůh vás vede a vy už sami nerozhodujete, kam jdete; vezme vás řeka. To je zkušenost, kterou chci mít.

Pokud chodím v té „vodě“ jen po kotníky, mám stále kontrolu nad tím, kam jdu. Chci, aby měl Bůh nad mým životem plnou kontrolu. A když vím, že mě můj Otec miluje způsobem, jakým to On dělá, cítím se bezpečně, když mu předám otěže mého rozhodovacího procesu, a je to pro mě mnohem snazší.

A samozřejmě, jak jsem o tom zmínil včera v souvislosti se šabatem (protože to musí souviset s Božím charakterem), když víte, že Bůh má k vám tento druh lásky, v jakém okamžiku si říká rodič pro sebe, kvůli chování svého dítěte: „už pro mě nemá žádnou hodnotu“? Dělá to někdo z rodičů? Pokud ve vašich zkušenostech nikdy není čas, kdy můžete říci: „Moje dítě už pro mě nemá žádnou hodnotu“, jak potom tedy může náš nebeský Otec vzít meč a proklát jím své pozemské dítě a říci: „Už tě nechci“. Je to zkrátka...; je to neslučitelné; je to úplně nekompatibilní.

Pokud nerozumíte pravdě o sobotě jak je v opozici vůči nauce o Trojici a všech těchto věcech, nebudete rozumět Božím charakteru. Toto je SYSTÉM. Je to mistrovské dílo podvodu, které zatemňuje vaši mysl, takže se nemůžete dostat k Boží pečeti. A to je bod, který se snažíme učinit, takže některé věci, které říkám, budou pro některé lidi znít ABSURDNĚ, protože aspekty těchto bodů nejsou na svém místě; ony nejsou na správném místě, jak nám bylo odhaleno prostřednictvím poselství třetího anděla.

43:06 Chci se tady zastavit a jen vás povzbudit, abyste pochopili, co je Sobota. Jak řekl A. T. Jones v kázání 20. z roku 1893, Sobota nám přináší dodatečné požehnání než kterýkoli jiný den v týdnu; ta setkávání (viz Skutky 3:19 a 20), ČASY osvěžení, které nám Bůh nabízí.

A věřím, že když to uděláme a vstoupíme do sobotu plněji, tak jak uvidíme později, to rozzuří církve a adventisty podle jména a stavitelé zbořenin přijdou do té ochrany, ohrazení ochrany. A v tom ochranném ohrazení na nás nedopadnou války, hladomor a mor, který dopadne na ostatní. Budeme obviňováni za tyhle války, hladomor a mor; a potom přijde rozsudek smrti, aby vyhladil ty, kteří zachovávají Boží přikázání skrze Ježíšovu víru.

Ale Bůh nás bude bránit: Ž 91:1 „Ten, kdo přebývá v úkrytu Nejvyššího...“, jaké je to místo úkrytu Nejvyššího? Je to lůno Otce! To je ta skrýš Nejvyššího. Když tam budete přebývat, zůstanete ve stínu Všemohoucího. Tisíce jich padnou na jedné straně, deset tisíc na druhé straně, ale mor se k vám nepřiblíží. To je zaslíbení, který se nám nabízí.

Pojďme tedy pokleknout a promluvme si s naším Otcem:

Náš Otče v nebi, jak je vzácné nazývat Tě Otcem a vědět, že jsi opravdu náš Otec. Děkuji Ti, že jsi ke mně před 15 lety promluvil a odhalil mi tuto pravdu, že si nepřeješ, aby něco přišlo mezi mnou a vámi; a ty jen chceš, abych tě znal takového, jaký jsi. Jr 9:23 MPCZ „Nechť se moudrý nehonosí svou moudrostí a silák nechť se nehonosí svou silou, nýbrž nechť honosí tímto: Pochopením a poznáním mne, že já jsem Hospodin, uskutečňující laskavost, právo a spravedlnost v zemi. Otče, modlím se zde za své bratry a sestry, aby poznali tuto pravdu, abys je miloval věčnou láskou, aby to byly tvé děti. A ty nechceš, aby mezi nimi a Tebou něco bylo; a ty jen chceš, aby tě poznali. Modlím se za to, aby všichni tady a ti, kteří sledují online přenos na YouTube, aby o tomhle věděli; a že Boží dobrota nás povede k pokání; a abychom se vzdali vlastních skutků a důvěřovali pouze ve skutky Kristovy. A jako to Ježíš dělá každou Sobotu, my budeme odpočívat v lůně Kristově, který zase spočívá v lůně Otcově, a my uslyšíme slova: Ty jsi moje milované dítě, ve kterém se mi zalíbilo. A děkujeme Ti, Otče, že jsi vyslyšel tuto modlitbu, ve jménu Ježíše. Amen.